

ТУЖБА ЗБОГ СТИЦАЊА БЕЗ ОСНОВА И ПОСЕБАН РОК ЗАСТАРЕЛОСТИ

У случају када је посебним законом одређен рок застарелости не може се применити општи застарни рок без обзира на то што је поднета тужба ради стицања без основа.

Из образложења:

"Када се стекну услови за подношење тужбе ради накнаде штете или тужбе због стицања без основа, оштећеник има право избора и може да поднесе било коју од две врсте тужби. Код тужбе због стицања без основа није дужан да доказује кривицу односно објективну одговорност штетника (основ одговорности), с тим што мора да докаже постојање обogaћеног лица, осиромашеног лица и корелацију између обogaћеног и осиромашеног.

Али, по становишту овог суда оштећена – тужиља, не може се у случају права избора користити општим застарним роком (повољнијим) из члана 371. ЗОО, јер је посебним законима прописан рок застарелости потраживања како за повремена потраживања (члан 372. ЗОО) тако и за потраживања која проистичу из радног односа (члан 196. Закона о раду). У оба случаја потраживања застаревају у истом застарном року од три године. Законски рок се не може скраћивати али ни продужавати.

У конкретном случају тужиља је могла да квалификује свој захтев било по правилима о накнади штете било по правилима о стицању без основа, али, се не може користити општим застарним роком од 10 година у ситуацији када је за потраживање по основу рада прописан посебан (краћи) застарни рок.

Имајући у виду изложено, неосновани су (ирелевантни) ревизијски наводи у којима се истиче да је као релевантно материјално право требало применити правило из члана 371. ЗОО, као правило о општем застарном року од 10 година".

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев2 816/2016 од 9.3.2017. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 24.4.2018. године)